

СТРАДЧ

№110
парафіальна газета
вересень 2020
виходить раз в місяць

НЕРУШИМА СТІНА

**Храм Успення Пресвятої Богородиці с.Страдч
УГКЦ**

www.stradch.com

www.youtube.com/user/stradch

www.facebook.com/Stradch.UGCC

Христос запитує кожного: хто Я для тебе?

Всі ми покликані дати відповідь на запитання про те, ким Христос є для кожного з нас особисто, нагадав Святіший Отець під час недільної зустрічі з вірними.

Важливо, щоб діла милосердя не відволікали нас від контакту з Господом Ісусом, бо християнська милосердна любов — це не проста філантропія. На це звернув увагу Папа Франциск у неділю, 23 серпня 2020р. Він запросив вірних, які зібралися на площі св.Петра, роздумати над євангельською розповіддю про те, як Ісус запитував своїх учнів, за кого вони Його мають, пише *Vatican News*.

Виховання у вірі.

Як зауважив Святіший Отець, у цій розповіді ми є свідками визнання віри святого Петра, який визнає Ісуса Месією та Божим Сином. До цього сповідання віри його привів сам Ісус, який хотів спонукати учнів до «рішучого кроку в стосунках із Ним» — адже увесь шлях, який Він пройшов із ними, є «шляхом виховання у вірі». Насамперед, Господь запитав учнів: «Що кажуть люди про те, ким є Син Людський?» «Говорити про інших не дуже важко, бо це нам подобається, також і обмовляти інших... Але в цьому випадку вже вимагається перспективи віри, а не пліток», — сказав Папа. Учні «немовби змагаються», перераховуючи різні думки, чимало з яких вони поділяли: загалом, Ісуса з Назарета вважали пророком.

Вирішальний крок.

Тож лунає наступне запитання Христа, яке доторкається до живого: «А ви що скажете, хто Я?» Тепер «кожен з присутніх покликаний активно залучитися, виявивши причину, задля якої іде за Ісусом». Симон із поривом заявив: «Ти — Христос, Син Бога живого». Ця відповідь «не походить із його імпульсу», але є «плодом особливої благодаті Отця небесного». Водночас, як зазначив Єпископ Рима, Господь визнає готовність Симона відповісти на спонуки благодаті, а тому урочисто заявляє: «Ти — Петро, і на цій скелі збудую Мою Церкву, й сили пекельні її не подолають». Цими словами Ісус дає зрозуміти Симонові «значення нового імені», яке Він йому дав: «petros» означає камінь, бо віра, яку він щойно виявив, є

«непохитним каменем, на якому Божий Син хоче збудувати свою Церкву».

Віра — це життя.

Сьогодні Христове запитання «А ви що скажете, хто Я?» звернене до кожного з нас. І необхідно дати «не теоретичну відповідь», а таку, що «залучає віру, тобто, життя, бо віра — це життя». Їй подібно до перших учнів, ця відповідь також і від нас вимагає «внутрішнього слухання Отчого голосу та співзвучності з тим, що Церква, зібрана навколо Петра, не перестане звіщати». «Йдеться про те, щоби зрозуміти, хто Христос є для нас: чи є Він центром нашого життя й метою кожного зусилля в Церкві та суспільстві», — сказав Папа.

Дивитись очима Ісуса.

У цьому контексті Глава Католицької Церкви зазначив, що відкритість душпастирства на різні форми бідності й на критичні ситуації є

«незамінною та гідною похвали». Бо милосердна любов «завжди є провідною дорогою вдосконалення віри». Однак важливо, щоб «діла солідарності не відволікали нас від контакту з Господом Ісусом». «Християнська любов — це не просто філантропія; вона, з одного боку, означає дивитися очима Ісуса на іншого, а з іншого — бачити Ісуса в обличчі убогого», — пояснив Папа. На завершення роздумів Франциск побажав: «Нехай же Пресвята Марія, блаженна через те, що увірувала, буде для нас провідницею та прикладом на дорозі віри в Христа. Нехай допоможе нам усвідомити, що уповання на Нього надає повноту сенсу нашій милосердній любові та всьому нашому життю».

Джерело: credo

Глава УГКЦ у День Незалежності України: «Любімо своє, плекаймо своє, говорімо рідною українською мовою»

*Любімо своє, купуймо своє, плекаймо своє.
Говорімо рідною українською мовою. Зробімо все,
аби наша держава утверджувалася і розвивалася.
Закликав українців Отець і Глава Української
Греко-Католицької Церкви Блаженніший
Святослав у День Незалежності України.*

Предстоятель УГКЦ попросив, щоб цього року, відзначаючи Свято Незалежності України, ми згадали собі три слова – вдячність, пам'ять і праця!

Вдячність. Глава Церкви закликав у цей день – день нашої свободи, суверенності, волі жити у вільній державі – подякувати Господу Богу за дар свободи для Церкви і народу, за дар відновлення нашої Держави, яка теж є даром Божим.

Подякуймо також тим, які ціною власної крові захищають її життя і майбутнє. Подякуймо сьогодні нашим військовим, волонтерам, усім тим, які роблять можливим існування, життя і розвиток вільної і незалежної України.

Пам'ять. «Коли почуємо слово “пам'ять”, – сказав Блаженніший Святослав, – згадаймо, що наша держава належить до найстарших країн Європи.

Нашу державність у нас багато разів хотіли забрати. Були часи, коли наш народ жив на своїй землі, але в чужих державах. Тому сьогодні згадаймо і пам'ятаймо тих, які боролися і віддали своє життя впродовж століть за створення, укріплення і утвердження вільної, незалежної Української Держави».

Також він закликав цього дня згадати, зокрема, тих, які страждали за вільну Україну в часи комунізму – дисидентів, шістдесятників, усіх тих, які своєю інтелектуальною, культурною працею вибороли право на існування української культури, мови, мистецтва, усього того, що ми вважаємо багатством і фундаментом української тотожності.

Праця. «Щоб добре святкувати це свято, сьогодні працюймо разом, працюймо на незалежну Українську Державу. Хоч би які посади ми займали, хоч би ким ми були, де б ми були, працюймо на Україну. Працюймо на Українську Державу навіть тоді, коли перебуваємо за її межами

і живемо в інших державах. Пам'ятаймо про Україну!» – закликав духовний лідер українців.

Сьогодні молимося, сказав Блаженніший Святослав, щоб Господь Бог зберіг нашу державу, дав їй свободу, щоби ми могли перемогти війну, щоби могли перемогти епідемію, щоби ми разом могли тішитися нашою свободою і незалежністю.

З Днем Незалежності тебе, український народі!
Боже, великий, єдиний, нам Україну храни!

Департамент інформації УГКЦ

Правда про себе і про інших — це основа зустрічі

Пізнавання один одного, обдаровування один одного почуттями і прийняття один одного — це підстава приймати один одного в правді. Правдива зустріч завжди провадить до глибшого взаємного пізнання.

Мати правдивий образ самого себе — це найбільше щастя. Як казали Отці Пустині, невелика річ, коли ти побачив ангела, однак важливіше пізнати і побачити себе. Через різні життєві ситуації і досвід ми навчилися одягати різні маски, що служать нам для захисту, для того, щоб приховати від себе та від інших невирішену проблему. Маска — це тип певної особи. Зазвичай що більша проблема, то більш затверділа маска. Ми одягаємо її тоді, коли хочемо захистити себе. Внутрішню травму можемо зрівняти зі зовнішньою. Щоб заховати рану, ми її перебинтовуємо. Маску можна зрівняти з тілесною раною, яку ти перев'язав.

Рана є, але вона перемотана, тому видається, що її не видно. Однак проблема не розв'язана. Ти маєш вирішити справу зі своєю раною, бо як інші до неї торкатимуться, вона завжди болітиме. Є маски впевнених людей, які всього бояться. Є маски смиренних осіб, для яких важливе їхнє єго. Люди, які одягають маски, частіше мають негативний образ себе або бояться показати себе перед іншими. Якщо відверто, то ми здебільшого знаємо, хоча не всі, багато своїх хиб. Однак мало знаємо, чим нас Бог нагородив, які маємо дари і таланти. Тому це

почуття меншовартості і негативний образ самого себе ускладнює, а часом унеможлиблює зустріч з іншою особою, бо не може бути зустрічі, де немає нашої автентичної постави. Одягаючи маску, як приховую в собі ту особу, яку сотворив Господь.

Тому в правдивій зустрічі ми мали б крок за кроком знімати маски. Тому що правда про самого себе, правда про цінності, достоїнства, таланти і дари, так само як правда про мої хибі і вади, не може пошкодити. Лікар може лише тоді допомогти особі, коли знає правду про неї. Коли хтось хворий, то він каже як про свої болячки, так і про позитивні речі. Ми ж ніколи не хочемо одягати маски і грати ролі перед лікарем, а стаємо перед ним у «правді».

Маска ускладнює пізнання правдивого «я». Це я, якого я можу не знати і не бачити, але яке знає і бачить Господь. Цього «я», яке створив Господь як унікальне і добре, цього «я», якого я свідомо чи несвідомо шукаю — шукаю, щоб зустріти себе самого.

Тому наші зустрічі будуть цінними лише тоді, коли

ми все більше будемо знімати маски, переставати грати ролі і пізнавати правду про себе. І на цьому правдивому «я» будувати стосунки. Лише тоді ми будемо зрозумілі одні одним.

Венедикт Алексійчук

Екуменічна молитва на меморіалі Героїв Небесної Сотні

23 серпня 2020 року, у День Державного Прапора України, на Меморіалі Героїв Небесної Сотні у Львові відбулося урочисте підняття прапора та екуменічна молитва.

Очолив моління єпископ-помічник Львівської Архиепархії УГКЦ Преосвященний владика Володимир у співслужінні із представниками усіх християнських конфесій. Долучилися родини Героїв Небесної Сотні, військовослужбовці, представники влади та уся небайдужа громадськість.

Владика підкреслив, що звиягу наших Героїв, які віддали життя за Україну, ми маємо продовжувати у своєму сьогоденні:

“Дорога поминальна родино, яка зібралася на цьому святому місці, на паломництві вдячності і пам’яті. “Не дай зачерствіти серцю, щоб у тобі не померла людина”. Дякую тобі, дорогий мій краянине Богдану Сольчанику, за ті дуже влучні слова. Бо кожний і кожна, хто приходить сюди, може їх читати на цьому Монументі. Дивлячись у очі, на фотографії наших Героїв, можемо ставити питання: “А за що вони віддали життя?”. “Чи може за якусь партію?”. Напевно — ні. Віддали своє життя за землю, яка пишається своїм Прапором. А пам’ять Прапора ми сьогодні святкуємо. Я не думаю, що наші Герої всі були великими ораторами, напевно не обіцяли багато чогось комусь, не всі вони були великими дипломатами, але вони досконало виконали протокол, який називається любов. Україну любить той, хто любить людей, які тут живуть, любить землю, бо вона є нашою годувальницею. І це важливо пам’ятати, щоб у мені не померла людина. Але є велика спокуса віддати всю відповідальність на тих

Героїв. А що роблю я? Наприклад, чиновник, чи державний службовець, який підписує документ за яким криється доля багатьох людей, чи він пам’ятає про Героїв? Двірник, який прибирає наше місто, чи пам’ятає? Чи будь-який підприємець? Чи продавець? То не є так просто віддати по-геройськи життя.

Дорогі наші Герої, ми про Вас пам’ятаємо і будемо докладати всіх зусиль: “щоби у мені не померла людина”, – наголосив Владика.

Джерело: ugcc.lviv

«Отак і мій отець небесний буде чинити вами, якщо кожний з вас не прощатиме братові своєму з серця свого»

Хто має труднощі із прощенням, той нехай спочатку зверне увагу на свою пам'ять.

Дорогі браття і сестри, у цю 11 неділю Церква закликає нас пригадати важливість Прощення у житті віруючого християнина.

Прощення для віруючих людей – це найперше Божий дар. Деколи людина хибно думає, що саме вона є володарем прощення. Не раз ми підкреслюємо це висловом: простив із цілого серця, або ж кажемо: «Простив від себе».

Таке прощення існує серед простих людей, навіть і невіруючих, і воно також є корисним. От лишень видається досить зверхнім і мало проявляється в ньому любов.

Християни мають інший підхід щодо Любові і все, що окреслює її. Любов розуміється, як дар від самого Бога. І той, хто любить, той обдаровує іншого Божим даром.

Тому серед двох віруючих є завжди присутній Бог. Ми називаємось віруючими, бо визнаємо присутність Бога серед нас. Віруємо не тільки у Його присутність, але ще й в те, що Він нас навчав. Наш Бог вчить нас любити, робити добро і прощати. Як показано це в притчі, так і в нашому житті Бог перший, хто показує Свою любов серед нас. Апостол Іван у своєму листі пише: «Любов же полягає не в тому, що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас і послав Сина свого – примирення за гріхи наші» (1 Ів 4,10). І продовжує: «Любі, коли Бог так полюбив нас, то й ми повинні один одного любити». Серед віруючих людей взагалі не існує труднощі в тому, хто перший має прощати, бо Христос першим простив, а ми лише повторюємо за Ним.

Ми насамперед маємо продовжувати те, що почав Ісус, любити так, як Він полюбив нас і прощати також. Щоб повірити в це і виконати це потрібно пізнавати Євангеліє, тобто науку Нашого Учителя, пам'ятати про Нього завжди, особливо тоді, коли ми повинні зробити вибір щодо прощення, щодо любові до нашого ближнього. Той, хто пам'ятає про

Бога, той не згадує зло.

Святі отці говорили: якщо хочеш уникнути осуду людини, часто думай про свої гріхи. Чи так воно є? А хіба добре згадувати свої гріхи? Це ж соромно? Соромно буває тоді, коли вони є твоїми гріхами, а коли ти їх відрікся і змінив своє життя, то по-перше: це вже не твої гріхи, а лише сторінка історії твого життя, а по-друге: якщо згадувати, то всю правду. Потрібно пригадати не лише гріх. Обов'язково потрібно згадати про прощення цього гріха.

Трудність для багатьох християн є в тому, що вони більше пам'ятають факт самого гріха і його наслідки, ніж факт прощення і його наслідки. Саме тому після сповіді-покаяння дехто далі перебуває у смутку. Хто має трудність усвідомити прощення, бо тягар гріха настільки впливає на людину, той забуває радіти від дару прощення.

Цим можна також пояснити: чому нам деколи важко простити? Може бути те, що ми мало оцінили прощення, яке було дароване нам. А ще гірше стається, коли Бог простив, а ми самі собі не простили, тобто ми просто не пережили це у глибині нашої душі і не відпустили гріх із свого серця, затримали Його. Коли гріх є затриманий, тоді він і панує над людиною далі, і вона буде не в силі вже радіти добром, тим більше, його поширювати.

Кожна наша провина, кожний наш гріх – для нас це має бути великий духовний досвід, хоч і гіркий

досвід. Якщо ми байдуже махнули рукою на наші гріхи, навіть на найменші, то ми зробили перший крок до невміння прощати. Через байдужість, егоїстичність, гордість ми можемо втратити можливість навчитися прощати, і врешті насолодитися почуттям, що ти є прощений. Ти прощений! Якщо ти це глибоко відчуєш у своїй душі, то це забути, приховати неможливо. Із прощенням ти здобуваєш свободу, відновлюєш розірвані стосунки довіри, починаєш надіятися на краще. З прощення починається нова сторінка життя! Саме тому, простити іншій людині – це дозволити їй відчути те, що відчув ти, але: якщо ти це відчув.

Простити – це дарувати свободу іншому, але: якщо ти її оцінив сам, коли тобі було прощено.

Простити – це дарувати глибоку радість і щастя, звичайно, якщо ти пережив ці прекрасні почуття.

Простити – це відновити пам'ять події, яка сталася з тобою в минулому, а тепер вона повторюється в теперішньому. Цього разу це буде по-іншому: цього разу ти будеш ділитися із тим, що ти отримав. але це станеться тоді, коли захочеш повторити те, що для тебе раніше зробив Бог.

Висновок притчі, що всьому може бути кінець і прощенню також. Прийде час, коли потрібно буде спокутувати все, що не було нам прощено, бо ми у свою чергу затримали щось комусь.

«Отак і мій Отець Небесний буде чинити вам, якщо кожний з вас не прощатиме братові своєму з серця свого». Не подумаймо, що це якесь залякування, це просто реальність, яка вже для деяких стала відчутна тут, на землі.

Джерело: dyvensvit

Прощення ближньому – це записка отримання Божого прощення

Тема прощення є центральною у євангельському читанні на 11-у неділю по Зісланні Святого Духа.

Ісус Христос навчає про те що необхідно прощати тим хто нам чимось завинив – “до сімдесяти раз по сім” (іншими словами – кожного разу коли нас хтось попросить про пробачення). І опісля розповідає притчу про немилосердного боржника. У цій притчі цар (тобто Господь Бог) захотів звести рахунки зі своїм слугою, який заборгував йому 10 тис. талантів. На той час це була дуже велика сума – один талант рівнявся кількадесяткам кілограмів золота. Дехто каже, що ця сума дорівнювала 150 тис. доларів. Отже 10 тис. талантів – це було близько 60 млн денних заробітків. І виявляється, що цей чоловік, перед яким інша особа заборгувала не може простити якихось 100 динаріїв – 100 денних заробітків. Це, звичайно, негідна сума проти тої, яку йому відпустив цар...

Прощення ближньому – це записка отримання Божого прощення. Не можемо подобатися Богові, возносячи свої молитви до Нього у серці, де панує злоба на ближнього. Кривда, якої зазнаємо, інколи глибоко ранить серце і подекуди залишає глибокі

рани, але через Рани Ісуса Бог хоче нас зцілити від усіх наших кривд і непростень. Тому Спаситель навчає що спершу необхідно примиритися з ближнім (Мт. 5, 24), а опісля просити про прощення Боже у своїх гріхах (Мт. 6, 12).

Якщо так вчинимо, то будьмо певні, що Господь нам все простить і не жадає розрахунку за наші борги. Боже Милосердя має схильність прощати і забувати. Нехай буде прославлене це велике милосердя Боже нині і повсякчас і на віки віків. Амінь.

Джерело: dyvensvit

Храмовий празник у с. Страдч

28 серпня 2020 року відбувся Храмовий празник на парафії Успення Пресвятої Богородиці у с. Страдч. Апостольський Престол надав можливість отримати Повний Відпуст всім, хто братиме участь у Божественній Літургії. Саме святкування розпочалося напередодні, 27 серпня, із Великої Вечірні з Литією, на якій в прекрасних стихирах можна було пізнати глибину й усю традицію і віру Церкви перших століть у чудесне Успення Пресвятої Богородиці і небовзяття з тілом і душею. Після Вечірні о. Іван Колтун виголосив науку, в якій підкреслив материнську любов Матері Божої до нас.

Вже традиційно, під час нічних чувань на Храмове свято було уділено Святу Тайну Єлеопомазання. Численні вірні, дотримуючись всіх карантинних вимог, мали можливість приступити до Святої Тайни Євхаристії. Продовжилася всенічна молитва Божественною Літургією та Хресною Дорогою.

У сам празничний день було звершено велике освячення води, святкову Утренню. Очолив Божественну Літургію та виголосив проповідь, о. Володимир Дмитрів, сотрудник парафії Введення у храм Пресвятої Богородиці м. Львова, який у своїй

науці розкрив історію становлення празника Успення Пресвятої Богородиці, а також наголосив на покорі та тихості Пречистої Диви Марії, завдяки яким вона дала можливість Богові прийти у цей світ. Також проповідник наголосив на особах апостолів, які зображені на іконі Успення. Після закінчення Божественної Літургії відбувся обхід навколо церкви з благословенням Найсвятішими Тайнами та освячення зілля.

Щиро дякуємо всім, хто долучився до цього річного святкування.

У неділю, 30 серпня 2020 р., четверо парафіян храму Успення Пресвятої Богородиці с. Страдч вперше приступили до святої тайни покаяння та урочисто прийняли Пресвяту Євхаристію.

Многії літа

З великою приємністю і радістю вітаємо нашого пароха – о. Івана Колтуна із днем народження та річницею священничого рукоположення.

Ми дякуємо Господу за те, що привів Вас на Страдецьку Гору як провідника парафіяльної та прочанської спільнот.

Ми дякуємо Вам, дорогий отче Іване, за любов і рішучість, з якою Ви сповнюєте своє служіння серед нас.

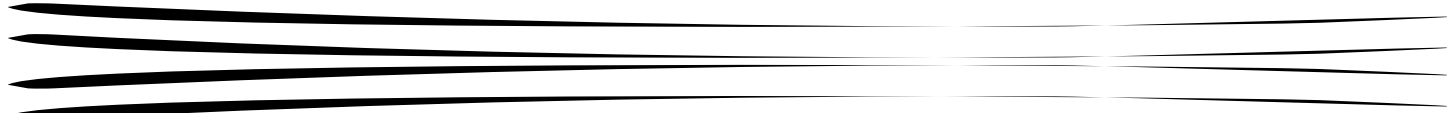
Нехай Господь Ісус дарує Вам тілесне здоров'я, яке буде підтримувати Вас, дозволяючи і надалі говорити своє «так» Богові, бути інструментом у Його руках, слухаючим учнем і смиренным слугою Господа.

Нехай дарує Вам здоров'я душі, щоб Ви могли щодня рости в святості і бути свідком Божої Любові.

Нехай Господь Ісус вишле Свою Благодать і Своє Благословення на Вас, дорогий отче Іване, і нехай Бог завжди буде Джерелом Вашої радості.

Многії Літа!

З молитвою та повагою, священнослужителі, парафіяни та паломники.

Будівництво Дому паломника

Страдч – молитовний куточок, куди приїжджають дуже багато людей. З Божого благословення у 2016 році ми розпочали будівництво відпустового центру, який надасть можливість створити кращі умови для паломників.

Також у цьому центрі будуть кімнати, де наші паломники зможуть тимчасово зупинитися...

Особливу увагу плануємо приділити створенню належних умов для осіб з особливими потребами.

На даний час затверджено проект, підведено комунікації та зведено каркас будівлі. Попереду ще великий обсяг робіт. Оскільки зведення такого об'єкту вимагає значних коштів, потребуємо благочинної фінансової допомоги.

З цією метою у Храмі Успення Пресвятої Богородиці с.Страдч розпочато акцію «Цеголка». Придбавши нашу «Цеголку», Ви вносите свою лепту не лише у спорудження дому для паломників, а й стаєте причетним до поширення Божого Слова на землі та утвердження Христової Церкви. Бог бачить і винагороджує кожен акт людського милосердя...

«Воздавай Всевишньому згідно з його даром - щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро». (Сирах 35, 9-10)

Нехай Господь винагородить сторицею кожного жертводавця!

Просто відскануйте QR Код

тел.: +380 67 752 57 72, www.stradch.com,
e-mail: stradch@ukr.net, fb.com/Stradch.UGCC,

с.76, Львівська область, Яворівський район, с.Страдч,
Храм Успення Пресвятої Богородиці УГКЦ

В ГРИВНЯХ

ЄДРПОУ/ДРФО 39900575,

**ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" (код ЄДРПОУ 14360570,
код банку 325321) UA 313253210000026009053701352**

Релігійна громада УГКЦ парафії Успення Пресвятої Богородиці у с.Страдч.

Код ЄДРПОУ: 26485147 Реквізити:

Найменування банку: Філія Львівське ОУ АТ "Ощадбанк»

Розрахунковий рахунок: UA 663257960000026009300164700 МФО: 325796

Адреса банку м. Львів, вул.Січових Стрільців 9

Для переказу вказувати - добровільна пожертва

Дорогі брати і сестри!

Довготривалий карантин вплинув на багато сфер людського життя. Ми обмежені у пересуванні, у праці, у відвідуванні громадських місць. В особливо скрутному становищі опинилася церква, яка існує виключно завдяки пожертвам і неспроможна оплатити навіть комунальні послуги. Духовенство ніколи не стояло осторонь людських проблем. Тому закликаємо проявити християнське милосердя та відповідальність за свою Церкву, бо всі ми – члени її Тіла.

Хай не зміліє рука жертводавця!

Пожертви можна зробити за посиланням:

<https://www.liqpay.ua/uk/checkout/card/i30034063595>

Або в будь-який інший зручний для вас спосіб.

Контактний телефон : +380677525772

Пряма трансляція зі Страдча

Понеділок по П'ятницю - 10:00 Божественна Літургія

Субота - 10:00 Божественна Літургія за померлих

12:00 Божественна Літургія за здоров'я

Неділя - 09:00 Божественна Літургія за здоров'я

11:00 Божественна Літургія

14:00 Божественна Літургія

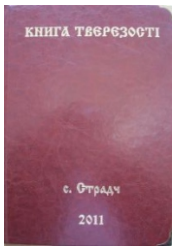
Наживо_Страдч
Страдч Гора Блаженств
1 441 користувач підписався

Прощі, які відбуваються щороку

- 26 червня – Всеукраїнська проща;
- 28 серпня – проща з нагоди храмового празника;
- 27-28 жовтня – нічна проща мігрантів від Архикатедрального собору св. Юрія.

Страдецькі книги

Запрошуємо парафіян та прочан долучатися до Братства тверезості!

Кожен, хто бажає скласти присягу на відречення від шкідливих звичок (алкоголю, тютюнопаління, наркозалежності тощо) за себе чи за своїх ближніх, може звертатися до парафіяльних священиків у будь-який день. У храмі знаходиться книга тверезості, де після присяги люди записують свої імена та намірення

Дорогі паломники!

Якщо хтось із вас по-особливому відчув на собі Божу ласку через вплив молитви у Страдчі - зцілення від хвороби чи допомогу у вирішенні інших життєвих проблем — ЛАСКАВО ПРОСИМО ЗАСВІДЧУВАТИ ЦЕ У ПАРАФІЯЛЬНІЙ КНИЗІ ВІДГУКІВ ПРО ОТРИМАНІ ЧУДА!

Банківські реквізити парафії Успення Пресвятої Богородиці с.Страдч УГКЦ

По жертва Богові зі свого достатку є невід'ємним елементом у церковному житті та у справі власного спасіння. Щира жертвність отожднюється із почуттям задоволення бо це справа, яка є Богом благословенна, адже жертвуючи на храм ми тим самим стаємо співучасниками розбудови Церкви Христової і зокрема того храму у якому ми молимося та де ми жертвуємо.

Людина створена Богом на Його образ і подобу. Бог кличе її до спільноти любові з Собою. Бути перед лицем Господнім, жити в Його присутності – це покликання кожного з нас. «Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать» (Євр.4:16).

тел.: +380 67 752 57 72, www.stradch.com,
e-mail: stradch@ukr.net, [fb.com\Stradch.UGCC](https://www.facebook.com/Stradch.UGCC),
81076, Львівська область, Яворівський район, с.Страдч,
Храм Успення Пресвятої Богородиці УГКЦ

Релігійна громада УГКЦ парафії Успення Пресвятої Богородиці у с.Страдч.

Код ЄДРПОУ: 26485147 Реквізити:

Найменування банку: Філія Львівське ОУ АТ "Ощадбанк"

Розрахунковий рахунок: UA 663257960000026009300164700 МФО: 325796

Адреса банку м. Львів, вул.Січових Стрільців 9

Реквізити для благодійних внесків

РО МІСІЯ ВЦ СТРАДЕЦЬКА ГОРА ЛА УГКЦ

ЄДРПОУ/ДРФО 39900575, ПАТ КБ

"ПРИВАТБАНК" (код ЄДРПОУ 14360570, код

банку 325321) UA 313253210000026009053701352

валюта UAH (Українська гривня)

Для переказу вказувати - добровільна пожертва

Прохання при переведенні грошей вказувати Ваше ім'я і прізвище, щоб отці у Страдчі могли молитись за Вас і Вашу родину.

Страдч.

Нерушима Стіна
2020 р.Б.

Розклад Богослужінь на парафії Успення Пресвятої Богородиці у с.Страдч

Понеділок

- 10:00 Божественна Літургія за померлих

Вівторок

- 10:00 Божественна Літургія за хворих
- Молебень до Страдчанських Блаженних

Середа

- 10:00 Божественна Літургія за померлих (абортіваних дітей)

Четвер

- 10:00 Божественна Літургія за покликання до священничого,
монашого та подружнього стану
- 13:00 Божественна Літургія (Трансляція на Радіо Марія)

П'ятниця

- 10:00 Божественна Літургія за узалежнених від алкоголю, тютюну, наркотиків та азартних ігор
- спільна Хресна Дорога
- 13:00 Божественна Літургія (Трансляція на Радіо Марія)

Субота

- 10:00 Божественна Літургія за померлих;
- Спільна Хресна Дорога;
- 12:00 Божественна Літургія за здоров'я;

Неділя

- 09:00 Божественна Літургія за здоров'я;
- Спільна Хресна Дорога;
- 11:00 Божественна Літургія парафію;
- Спільна Хресна Дорога;
- 14:00 Божественна Літургія за здоров'я;
- 16:00 Божественна Літургія за жертводавців;

- Молитви спільноти «Матері в Молитві».
- Щодня можна приступити до Святої Тайни Покаяння.
- Щосуботи о 13:00 навчання Катехизму для дітей.
- Печерний монастир відчинений щодня з 09:00 по 17:00.

НІЧНІ ЧУВАННЯ У 2020 РОЦІ

Січень

31 грудня 2019 р. – 01 січня 2020 р.

Липень

4-5 липня; 17-18 липня

Лютий

1-2 лютого; 21-22 лютого

Серпень

1-2 серпня; 21-22; 27-28 серпень

Березень

7-8 березня; 20-21 березня

Вересень

5-6 вересня; 18-19 вересня

Квітень

4-5 квітня; 17-18 квітня

Жовтень

3-4 жовтня; 17-18 жовтня

Травень

2-3 травня; 15-16 травня

Листопад

7-8 листопада; 20-21 листопада

Червень

6-7 червня; 19-20 червня

Грудень

5-6 грудня; 18-19 грудня;
31 грудня 2020 р. – 01 січня 2021 р.

Парафіяльна газета Храму Успення Пресвятої Богородиці

Наша адреса: Львівська обл. Яворівський р-н. с.Страдч, вул. Страдецька Гора телефон: +38067 752 57 72

Головний редактор: о. Іван Колтун. Літературний редактор: Леся Коваль. Комп'ютерна верстка: Ігор Лосик.

А також дякуємо дописувачам: с. Рафаїлі Чучман, Дочки МБНП, Марті Гусак, Лесі Коваль

Тираж газети - 2000 шт.